

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Christum ipsum in florentissima ætate aliosq[ue] sanctos mortuos, qui mortem beneficij loco habuerunt, nulla custodis Angeli malevolentia, aut negligentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

tatem agnoscerent, verum etiam iustitiam timerent; immo amarent bonitatem. Neque enim dumtaxat Nathan dixit ad Dauidem: *Quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur*: sed ingens etiam innocentum parentum & innocentum filiorum numerus ac multitudo ab Herode iussus est contrucidari, quorum sine dubio multi damnati fuissent aeternum, si adoleuissent. His ergo beneficium fuit, non supplicium, in tenera aetate fuisse vitam spoliatos, sicut & omnibus, post baptismum, in cuna defunctis. Sed viris quoque in medio vitae cursu, quamvis iustis, morte inblatis, mors sua & utilis fuit, & gloriosa.

Sic DEVS dilexit Mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ad quid? ut, sicut exaltauit Moyses serpentem in deserto, ita exaltaretur Filius hominis. Iudicauit ergo, ipsum Filium suum, in florentissima aetate, dandum ad crucem & necem. Quid meruit Christus, qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius? Itane trigesimo tertio vitae suae anno, etiam carnificum crudelitati fuit subiiciendus? ita virgis, spinis, clavis lacerandus? ita diriter interimendus? Ita sane, ut Iustitiae & dilectioni Diuinae satisfaceret, & genus humanum, quod diligebatur, saluaretur. Crudeles tunc fuerunt homines, qui eum tradiderunt; crudeles, qui falsis criminationibus accusarunt; crudeles, qui more latronis innocentissimum, trucidarunt. An etiam crudelis Pater caelestis? an ipse crudelis, qui traditus est, *quia ipse voluit*? Nemo hoc dixerit. Immo bonus & misericors fuit, quia sua morte nos redemit, & mortuus est ad tempus, ne nos aeternum moremur, sic sibi gloriam, nobis gratiam meritis, mortem habuit in lucro. Quod si ergo non iniuste DEVS Filium suum ipsum morti addidit, quis eum iniustum vocabit, si purum hominem, immo impurum, vel in iuuentute, vel nondum senilibus annis, sed cum maxime viget, valetque, jubeat e vita excedere? Absolutissimum habet in omnes dominium, sine vlla injuria & culpa potest cuius vitam, quocumque tempore, auferre, qui cuius eam dedit. Et quamvis sine culpa auferat vitam, non tamen sine causa; siue bonos, siue malos jubeat hinc emigrare, semper bonus. An injuriam facit, qui alterum e luto in pratium; ab exilio in patriam,

Sss 2 e serui-

2. Reg. 12. 14.
Matth. 2.

II.
Rom. 3. 14.

1. Petr. 2. 22.

Rom. 7. 24:

è seruitute in libertatem, è carcere in regnum transfert, immò è terra in cælum? Nequaquam injuriam facit, sed maximi amoris exhibet argumentum. Certè Matrem suam non odit CHRISTVS, & tamen eam (quæ ratione temperamenti diutissimè prouidere quiuisset) mori voluit, vt è bello ad pacem, à laboribus ad mercedem, à pugnis ad præmium & coronam, eam euocaret. Quò vt perueniret Paulus alijsque Sancti, tam incensis desiderijs cupiuerunt *dissolui, & de corpore mortis huius liberari*. Tantum abest injuriæ similitudo, vt etiam dilectionis indicium, censeatur, si animam tollat, cerui instar, Christum, tamquam fontem aquarum viuentium, feruidissimè sitientem; aut etiam alias peius perituram. Quod cum ita sit, plurimùm errant, qui casu acerbo allisi, aut in lethalem morbum lapsi, aiunt: *Henquàm me Angelus meus custos deseruit?* Quasi Angelus custos, aut non amet clientem, aut negligat, aut conseruare non possit. Potest omnino, & negligens non est, neque enim dormit vmq̃quam, neque distrahitur, neque se occupat alio custodiendo; sed sæpe ex amore, sæpe, ex DEI voluntate, permittit hominem periculis vitæ, vt merendi præmia, vel luendi delicta habeat occasionem. Sæpe & ipso DEI mandato occidit hominem, ne peccet. Præstat enim vel millies mori, quàm DEVM, non iam grauitè, sed vel leuissimè offendere. Quis magis hominem amat, quàm Angelus hominis? non frater, non soror, non ipsa mater. Nullus tam assiduè nobiscum est pædagogus; nullus tam sedulò attendit Argus; nullus DEO nos adducere magis satagit. Quòd si ergo ille ipse mortem pupilli sui, aut certè hominis innocentis subinde promouet, profectò indicium est amantis, nõ odio persequentis. Dabo historiam, quam etiam è vitis PP. recitat Albertus Patavinus in hunc ferè modum.

III. Simplicis ingenij monachus vitam solitariam in Ægypto agebat, qui identidem Deum orando dicebat: *DOMINE OSTENDE NOBIS IUDICIA TUA*. Simplicium preces exaudit DEVS; quare Angelum illi suum aliquando permisit vultu habituque longæui senis apparere, qui cum per speciem visitantis comiter inuitauit, vt secum alios, per eremum, Patres vellet adire, à quibus salutambus monitis imbuerentur, benedictionemque, de more,